

мръдваме са? Ето какво е: ако сме умни и послушни ще направимъ както направи Ной, който послуша гласътъ Божий, направи ковчегъ и са спаси отъ потопътъ; ако сме безумни ще направимъ, както направихъ безбожнитъ му съсѣди, които му са присмивахъ, до дѣто загинахъ въ тията. Ако искаме, братия, да бъдемъ съкога прѣдъ лицето Божие, то нека внимаваме и да размислюваме у себе си надъ истиннитъ думи, що днесъ слушаеме да са отдалечаваме отъ немарливитъ и да си наумѣваме за тоя страшенъ день. О! за него и за положението на непокаянитъ грѣшници. Ония, които тогава ще са намѣрятъ безъ Христа, ще бѣдѣтъ нѣми, безпомощни и безнадежни, главата имъ ще е наведена, а космитъ имъ ще имъ настрѣхвату. О, какви блѣдни лица, съ растреперани устни и сърдце ще са видятъ тогава! О, горчивъ и жалостенъ день! Земята са растрѣперва; звѣздитъ захващатъ да падатъ; трѣба грозно свири; мъртвитъ въскръсватъ: сичко са стопява, сичко са падено гори въ огънь!

Нъ тоя страшенъ день, братия, колкото ще е тежкъ за грѣшнитъ, толкова ще бѣде радостенъ за добрия и праведенъ Християнинъ, за Християнинътъ, който винаги са моли и дума: „да дойде скоро Исусъ Христосъ Господъ! И ако искаме голѣмиятъ този и славенъ сѣдникъ да бѣде нашъ помагачъ въ онзи день, то трѣбва сега да го имаме и да го приемаме. Той доде за грѣшнитъ; да глѣдаме на него и да са спасимъ. Да ходимъ при него и той никога не ще ни испѣди. — Да вѣрваме и да слушаеме